ऋयोध्याकाएउं

गता भगवती रात्रिरकः शिवमुपस्थितं । प्रतिबुध्यस्य राज्ञर्षे धर्मकृत्यानि कार्य ॥ २०॥ पुरोधसो मल्लिणश्च पौरुजानपदा जनाः। दर्शनं ते अभिकाङ्गिति प्रतिबोद्धं नृपार्रुति ।। २१।। तं तथा पुनरभ्येत्य बोधयत्तं नराधिपः। मुमल्नं दुःखसंतप्तस्वरयन्निदमत्रवीत् ॥ २२॥ सुमस्र नावसुप्तोऽस्मि रामं तु चिप्रमानय । . इति राजा दशर्थः सुमत्नं पुनरन्वशात् ॥ २३ ॥ इति राज्ञो वचः श्रुवा सुमन्नस्वरितस्तदा । निर्जगामाथ संभ्रान्तस्तस्माद्राजनिवेशनात् ।। २४।। निष्क्रम्य चैव बरितो राममानयितुं तदा । र्येन जवनाश्चेन ययौ रामगृरुं प्रति ॥ २५॥ त्रनीषं रातमार्गस्यं प्रतिव्यूरुत्र्पागतः । शृण्वन् वाचः कथयतां रामाभिष्टवसंदिताः ॥ २६॥ श्रम्य रामो यौवराज्यं लप्स्यते पित्राज्ञया । **ब्रह्मे महोत्सवोऽस्माकमधायं भविता पुरे ।। २०।।** मृद्धरात्तः पौरस्तितः सर्वभूतस्ति रतः । युवराजः किलास्माकमघा रामो भविष्यति ।। २६।। त्रको*ण्या*नुगृङ्गीताः स्मो यत् साधुजनवत्सलः । पालियष्यति नो रामः पिता पुत्रानिवीरसान् ॥ २१॥